

Gėlės mūsų kaimynei

Piteris E., 10 m., Jutos valst., JAV

Prieš kelerius metus mirė mūsų kaimynės vyras. Ji labai liūdėjo.

Žinojau, ką reiškia prarasti mylimą žmogų. Kai man buvo treji

metai, mirė mano mama. Jai mirus, kaimynystėje gyvenę vaikai rašė man ir broliui žinutes ir papuošė mūsų kiemą žaislais. Ir aš norėjau padaryti ką nors gražaus mūsų kaimynei.

Meldžiausi, kad žinočiau, kuo galėčiau padėti. Man kilo mintis per Valentino dieną padovanoti jai gėlių. Tačiau man reikėjo užsidirbti pinigų, kad galėčiau jų nupirkti. Savo *Asmeninio tobulėjimo vadove vaikams* užsibrėžiau tikslą užsidirbti pinigų.

Pinigų užsidirbau darydamas įvairius darbus kitiems. Mano močiutė sumokėjo man, kad sutvarkyčiau jos sodą ir lapus kieme. Namuose užsidirbau pinigų ravėdamas piktžoles už mūsų namo. Kad užsidirbčiau pakankamai pinigų, turėjau kelis mėnesius sunkiai dirbti.

Pagaliau turėjau pakankamai pinigų ir galėjau nueiti į parduotuvę ir nupirkti gėlių. Atėjo Valentino diena ir aš gėles kartu su rašteliu padovanojau kaimynei. Ji buvo tikrai laiminga. Aš taip pat jaučiausi laimingas. Dėkojau Dangiškajam Tėvui, kad padėjo man padaryti tai, ko Jis norėjo, kad padaryčiau. ●